

nærmere Overveielse, om ikke Pengeregnskaber skulde kunne indføres ved Siden af Vareregnskaberne. Hvad Budgettes Affattelse angaar, da har man undertiden undret sig over, at Udgifter, der allerede vare faldne i Grønland, ikke desfor mindre bleve borte paa Finantslovsforlaget her. Jeg omtalte jo før, at det grønlandske Budget laa et Aar tilbage, og selv om det sidste Stib, der kommer fra Grønland, maatte ikke komme her stort førend Jul, vil det dog i Almindelighed være muligt at foretage de nødvendige Ændringer i Finantslovsforlaget, saaledes at dette og Regnskabet kunde komme til at være i nærmere Overensstemmelse med hinanden. — Jeg kommer dernæst til Regnskabet for Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det første Punkt, hvorom Spørgsmaalet her dreier sig, er Medhjælpssummen, paa hvilken der er stet en Forhøielse paa vedkommende Finantslov. Statsrevisionen har forespurgt sig nærmere hos Ministeriet om Fordelingen af denne forhøiede Medhjælpssum, men ikke faaet noget fyldestgørende Svar. Kjernepunktet i den meget ærede Ministers Svar gaar ud paa, at Tillægene ere „ofte især komme de lavest Lønnede til gode“. Det forekommer mig at være temmelig mørk Tale, og jeg veed ikke, hvad man skal forstaa derved. Er Meningen den, at denne Sum ofte er kommen de lavest Lønnede og ofte ogsaa de høiere Lønnede til gode? Det ser næsten ud som om det lille Ord „især“ er indskudt senere, for at lægge Eftertryk paa „de lavest Lønnede“, men hvorledes det nu end forholder sig dermed, maa Udvalgets Flertal fastholde, at det ikke er de „fornødne Dplysninger“, hvorom Grundloven taler i § 50, som her ere meddelte Statsrevisionen. Hvis den høitærede Minister vil sige, at det tilkommer ham at bedømme, hvilke Dplysninger, der ere fornødne, da tror jeg rigtignok, at det er dem, som skulle bruge disse Dplysninger, der maa have en Dom i saa Henseende. Det vilde iøvrigt være for vidt her at komme ind paa de meget vidt færvende Forhandlinger om selve Fordelingen af Medhjælpssummen, men jeg tror dog at kunne sige, at Forudsætningen for Afstemningen har været, at denne Sum nærmest vilde komme de lavest Lønnede til gode, og det i et vist Forhold. — Jeg kommer dernæst til nogle Punkter, som jeg vil bede opfatte de nogenlunde i Samling, da de nemlig alle angaa Kunstsamlingernes Budgetter. Det første Punkt er Direktørlønningen ved Samlingen paa Rosenborg Slot. Da den daværende Direktør for denne og flere Samlinger den 14de Juli 1874 blev udnævnt til Minister, skulde man have ventet en Besparelse paa denne Konto, men den fandt ikke Sted, idet nemlig hans Lønning blev fordelt til Andre, som vare ansatte ved Samlingerne, men iøvrigt skal man ikke opholde sig videre ved dette Punkt, da Feilen senere er rettet, idet denne Sum til Direktørens Lønning er tagen til Indtægt fra 1ste April 1875. Med Hensyn til de pensionsberettigede

Lønninger fandt noget Lignende Sted ved Direktøren for Robberstiksamlingen, Thiele, Død, idet nemlig hans pensionsberettigede aarlige Løn ikke alene blev fordelt til Direktørerne Worsaae og Müller, men der tillige af den udbetaltes en Sum til Inspektøren ved Robberstiksamlingen, Strund, som Honorar, medens der af dennes reserverede Lønning overførtes et Beløb til Medhjælpssummen. Da dette Ord: „reserveret Lønning“ turde være adskillige Medlemmer ubekendt — jeg har selv maattet søge Dplysning om dette Udtryk fra en Verden, som heldigvis forsvinder — tør jeg maatte henholde mig til den Definition, som deraf er givet af en tidligere Ordfører for Finantsudvalget, Jønger, i Samlingen 1865—66: „Reserverede Lønninger ere Lønninger for saadanne Poster, som for Diebliffet beskrives ved fast ansatte Mand, men som ved indtrædende Vakance skulle gaa over til at besettes med Assistenten“. Det findes Sp. 2350. Der er i sin Tid, nemlig i 1865—66, bevilget Midler til Honorar for Overarbejde i Anledning af tre bestemt opgiene overordentlige Arbejder, men da Statsrevisionen efter 9 Mars Forløb forespurgte, hvorledes det gik dermed, fik den at vide, at Pengene ikke længere bleve brugte til disse Arbejder, men til ganske andre, som ikke ere nævnte for Nagsdagen; blandt Andet er af denne Konto udbetalt Godtgjørelser for Restaurationsarbejderne ved Helgenstrimene i Odense, som slet ikke kunne siges at henhøre derunder. Endelig kan jeg med Hensyn til Medhjælpssummen under Kunstsamlingerne henvise dels til den udførlige Meddelelse om dens Anvendelse i Statsrevisionens Betænkning, og dels til hvad der tidligere er ytret ved Medhjælpssummen under Kirke- og Undervisningsministeriet i Almindelighed. Efter at have kastet Blikket tilbage paa disse 4 Punkter, tror jeg, det er berettiget at udtale: „En samlet Ordning af Kunstsamlingernes Budgetter vilde uden Tvivl være ønskelig“. Naar jeg nærmere skulde betegne, hvad der egentlig er det Giendommelige for, hvad der bevilges til Kunstsamlingerne, kunde jeg maatte udtrykke det saaledes — det er kun det Finantsielle, vi her tale om, iøvrigt tror jeg, man ønsker Kunstsamlingerne alt muligt Vel og tilstrækkelig Bevilling — at der er noget vist ligesom Svampet derved. Hvad Kunstsamlingerne saae, sige de til sig, og de give det ikke gjerne fra sig, i alt Fald ikke, før der udvæses et vist Tryk paa dem. Med Hensyn til denne sidste Hensigtning af Udvalget om en samlet Ordning af Kunstsamlingernes Budget, skal jeg tillige henvise til Side 118 i den Finantsudvalgsbetænkning, der blev afgivet den 9de December ifjor, hvoraf jeg tror, det vil kunne skjønnes, at Finantsudvalget ogsaa har sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag. — Jeg kommer derpaa til et Par Punkter, som atter vedrøre Theatret, men som ikke have givet Anledning til Ind-